

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 1997

N:o 287—291

SISÄLLYS

N:o		Sivu
287	Laki lelujen turvallisuudesta.....	755
288	Asetus Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista annetun asetuksen muuttamisesta.....	761
289	Asetus maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun asetuksen muuttamisesta.....	763
290	Asetus sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 8 ja 12 §:n muuttamisesta.	765
291	Tasavallan Presidentin avoin kirje valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta	766

N:o 287

Laki

lelujen turvallisuudesta

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset

1 §

Tällä lailla pannaan täytäntöön Suomessa lelujen turvallisuutta koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annettu neuvoston direktiivi (88/378/ETY).

2 §

Tässä laissa lellulla tarkoitetaan sellaista tuotetta tai materiaalia, joka on suunniteltu tai selvästi tarkoitettu alle 14-vuotiaiden lasten leikkeihin.

3 §

Leluina ei pidetä:

- 1) joulukoristeita;
- 2) aikuisille keräilijöille tarkoitettuja tarkkoja pienoismalleja;
- 3) välineitä, jotka on tarkoitettu yhteiseen käyttöön leikkikentillä;
- 4) urheiluvälineitä;

5) välineitä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi syvässä vedessä;

6) aikuisille keräilijöille tarkoitettuja kansallispuku- ja koristenukkeja sekä vastaavia tuotteita;

7) julkisilla paikoilla (ostoskeskuksissa, asemilla ja vastaavilla) olevia yleisesti käytettäväksi tarkoitettuja leluja;

8) asiantuntijoille tarkoitettuja palapelejä, joissa on enemmän kuin 500 palaa tai joissa ei ole mallikuvaa;

9) ilmakiväärejä ja -pistooleja;

10) ilotulitusvälineitä, mukaan lukien nallit; leluina pidetään kuitenkin erityisesti leluille suunniteltuja nalleja;

11) linkoja ja heittokoneita;

12) tikkapelin metallikärkisiä tikkoja;

13) 24 voltia ylittävällä nimellisjännitteellä toimivia sähköliesiä ja -rautoja tai muita sähköllä käyviä tuotteita;

14) aikuisten valvonnassa opetukseen tarkoitettuja kuumennuslaitteen sisältäviä tuotteita;

HE 253/1996
TaVM 3/1997
EV 8/1997

Neuvoston direktiivit (88/378/ETY ja 93/68/ETY)

- 15) polttomootoriajoneuvoja;
- 16) leikkihöyrykoneita;
- 17) polkupyöriä, jotka on tarkoitettu urheilukäyttöön tai pyöräilyyn julkisilla teillä;
- 18) yli 24 voltin nimellisjännitteellä toimivia videoleluja, joita voidaan kytkeä videon näyttöruutuun;
- 19) tutteja;
- 20) tuliaseiden tarkkoja malleja;
- 21) lapsille tarkoitettuja jäljitelmäkoruja.

4 §

Elinkeinonharjoittaja saa tuoda leluja markkinoille vain, jos ne täyttävät tässä laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä asetetut vaatimukset.

5 §

Lelujen turvallisuuden valvontaan sovelletaan tuoteturvallisuuslakia (914/86). Lääninhallituksen ja kunnan valvontaviranomainen voivat kuitenkin tuoteturvallisuuslain 12 §:n 2 momentin estämättä määrätä tuoteturvallisuuslain 12 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettun kiellon, jos lelu ei ole lelujen turvallisuudesta annetun lain säännösten mukainen.

6 §

Lelun aiheuttamaa terveysvaaraa arvioitaessa on otettava huomioon lelun tarkoitettu ja ennakoitavissa oleva muu käyttö lasten tavanomaisessa leikkimisessä.

7 §

Lelun käytöstä aiheutuvaa terveysvaaraa arvioitaessa on kiinnitettävä huomiota lapsen kykyyn sekä tarvittaessa lapsen toimintaa valvovan henkilön mahdollisuuksiin hallita lelun käyttöä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua terveysvaaraa arvioitaessa on erityistä huomiota kiinnitettävä leluihin, jotka ominaisuuksistaan päätellen on tarkoitettu kolmea vuotta nuorempien lasten käyttöön.

Mekaaniset ja fysikaaliset ominaisuudet

8 §

Lelujen ja niiden osien sekä kiinnitettyjen lelujen kiinnitysalustojen on oltava mekaanisesti riittävän kestäviä ja niin vakaita, etteivät ne käytön aikana mahdollisesti särkyessään ja vääntyessään aiheuta ruumiillisen vamman vaaraa.

9 §

Lelujen on oltava rakenteeltaan sellaisia, että ruumiillisen vamman vaara, joka voi aiheutua leluja tai niiden osia kosketeltaessa, lelujen osien liikkumisesta taikka lelujen turvallisuuteen liittyvien ominaisuuksien vähenemisestä, on mahdollisimman vähäinen.

10 §

Lelut, niiden osat tai lelujen vähittäismyyntipakkaukset eivät saa aiheuttaa kuristumis- tai tukehtumisvaaraa.

11 §

Leluissa, joiden sisään lapsi voi mennä ja jotka muodostavat suljetun tilan, on oltava riittävä ilmanvaihto ja niiden on oltava sisällepäin helposti avattavia.

12 §

Leluissa, joilla lapsi voi liikkua, on oltava, mikäli mahdollista, kyseiseen lelutyyppiin soveltuva, riittävän tehokas ja helppokäyttöinen jarrutusjärjestelmä.

13 §

Leluammusten ja leluihin kuuluvien ammusten on oltava muodoltaan ja koostumukseltaan sellaisia sekä lelujen tai lapsen itsensä kehittämän liike-energian sen suuruista, että ammus ei aiheuta käyttäjälleen tai muulle henkilölle silmävamman tai muun vähäistä vakavamman ruumiillisen vamman vaaraa.

14 §

Lelujen, joissa on lämmönlähde, on oltava rakenteeltaan sellaisia, että:

1) lelun esillä olevien pintojen maksimilämpötila ei pintaa kosketeltaessa aiheuta palovamman vaaraa; sekä

2) lelun sisältämät nesteet ja kaasut eivät saavuta sellaista lämpötilaa tai painetta, että ne muulla tavoin kuin lelun toimintaan kuuluvana vuotavat ulos lelusta ja aiheuttavat palovamman tai muun ruumiillisen vamman vaaraa.

15 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa

lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

Milloin lelu ei täytä 1 momentissa tarkoitettun standardin vaatimuksia tai täyttää ne vain osittain, katsotaan sen täyttävän tässä laissa säädetty mekaanisia ja fysikaalisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos lelun valmistaja tai hänen Euroopan yhteisöön sijoittautunut edustajansa vahvistaa, että kyseinen lelu vastaa 31 §:ssä säädetyllä tavalla tarkastettua mallia, jonka tällaisia tarkastuksia suorittamaan ilmoitettu laitos on todennut täyttävän tämän lain 8—14 §:n säännökset.

Syttyvyysominaisuudet

16 §

Lelut on valmistettava materiaalista, jotka:

1) eivät pala joutuessaan suoraan kosketukseen liekin, kipinän tai muun mahdollisen sytytyslähteen kanssa; tai

2) eivät ole helposti syttyviä (liekki sammuu heti, kun sytytyslähteen vaikutus lakkaa); tai

3) syttyessään palavat hitaasti ja liekki leviää alhaisella nopeudella; taikka

4) riippumatta lelun kemiallisesta koostumuksesta on käsitelty siten, että palaminen hidastuu.

17 §

Toimintansa kannalta välttämättömiä vaarallisia aineita tai valmisteita sisältävässä lelussa ei saa olla sellaisenaan aineita tai valmisteita, jotka voivat muuttua syttyviksi menettäessään haihtuvia syttymättömiä ainesosia.

18 §

Lelut eivät saa olla räjähtäviä taikka sisältää osia tai aineita, jotka voivat räjähtää käytettäessä leluja tarkoitettulla tai ennakoitavissa olevalla muulla tavalla lasten tavanomaisessa leikkimisessä. Tämä ei kuitenkaan koske leluille suunniteltuja nalleja.

19 §

Lelut, erityisesti kemialliset pelit ja lelut, eivät saa sisältää sellaisenaan aineita ja valmisteita, jotka:

1) sekoitettaessa saattavat räjähtää kemiallisen reaktion tai kuumentamisen johdosta

taikka saattavat räjähtää sekoittuessaan haittavien aineiden kanssa; tai

2) sisältävät sellaisia haihtuvia aineita, jotka syttyvät ilmassa taikka muodostavat sytytyvän tai räjähtävän kaasuilmaseoksen.

20 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty syttyvyysominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen syttyvyysominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

Milloin lelu ei täytä 1 momentissa tarkoitettun standardin vaatimuksia tai täyttää ne vain osittain, katsotaan sen täyttävän tässä laissa säädetty syttyvyysominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos lelun valmistaja tai hänen Euroopan yhteisöön sijoittautunut edustajansa vahvistaa, että kyseinen lelu vastaa 31 §:ssä säädetyllä tavalla tarkastettua mallia, jonka tällaisia tarkastuksia suorittamaan ilmoitettu laitos on todennut täyttävän tämän lain 16—19 §:n säännökset.

Kemialliset ominaisuudet

21 §

Lelut eivät saa sisältää kemikaalilaissa (744/89) tarkoitettuja vaarallisia kemikaaleja siinä määrin, että ne voivat vaarantaa leluja käyttävien lasten terveyttä.

Leluista vapautuvat kemikaalit eivät saa aiheuttaa vaaraa terveydelle joutuessaan ruoansulatus- tai hengityselimiin taikka joutuessaan kosketuksiin ihon, limakalvojen tai silmien kanssa. Kemikaalin aiheuttamaa terveysvaaraa arvioitaessa käytetään perustana leluista elimistöön joutuvan kemikaalin määrää.

22 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetty kemiallisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen kemiallisia ominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajaviras-

to antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

Milloin lelu ei täytä 1 momentissa tarkoitettun standardin vaatimuksia tai täyttää ne vain osittain, katsotaan sen täyttävän tässä laissa säädetyt kemiallisia ominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos lelun valmistaja tai hänen Euroopan yhteisöön sijoittautunut edustajansa vahvistaa, että kyseinen lelu vastaa 31 §:ssä säädetyllä tavalla tarkastettua mallia, jonka tällaisia tarkastuksia suorittamaan ilmoitettu laitos on todennut täyttävän tämän lain 21 §:n säännökset.

Sähköominaisuudet

23 §

Sähkökäyttöisten lelujen virtalähteen nimellisjännite ei saa olla suurempi kuin 24 voltia eikä lelun minkään osan jännite suurempi kuin 24 voltia.

Jännite voidaan ottaa paristosta tai paristoryhmästä, joka sisältyy leluun tai erilliseen virtalähteeseen, tai leluille tarkoitettu suojajännitemuuntajasta.

24 §

Lelujen osat, jotka on yhdistetty sähköiskun vaaraa aiheuttavaan sähkövoiman lähteeseen tai jotka saattavat joutua kosketuksiin tällaisen lähteen kanssa, sekä näihin osiin sähkövirtaa johtavat kaapelit ja muut johtimet on siten eristettävä ja mekaanisesti suojattava, että sähköiskun vaara vältetään.

25 §

Lelujen on katsottava täyttävän tässä laissa säädetyt sähköominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos ne ovat sellaisen lelujen sähköominaisuuksia koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

Milloin lelu ei täytä 1 momentissa tarkoitettun standardin vaatimuksia tai täyttää ne vain osittain, katsotaan sen täyttävän tässä laissa säädetyt sähköominaisuuksia koskevat vaatimukset, jos lelun valmistaja tai hänen Euroopan yhteisöön sijoittautunut edustajansa vahvistaa, että kyseinen lelu vastaa 31 §:ssä säädetyllä tavalla tarkastettua mal-

lia, jonka tällaisia tarkastuksia suorittamaan ilmoitettu laitos on todennut täyttävän tämän lain 23 ja 24 §:n säännökset.

Eräät muut ominaisuudet

26 §

Lelujen tulee olla niin hygieenisiä ja puhtaita, etteivät ne aiheuta infektiota, sairastumista tai saastumisvaaraa.

Radioaktiivisuus

27 §

Radioaktiivisten aineiden käyttö leluissa on kielletty siten kuin siitä säteilylaissa (592/91) säädetään.

CE-merkintä

28 §

Ennen kuin tämän lain vaatimusten mukaan valmistetut lelut tuodaan markkinoille, niihin on kiinnitettävä CE-merkintä, jolla lelun valmistaja tai Euroopan yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja vahvistaa, että lelut ovat kyseisten vaatimusten mukaisia.

29 §

CE-vaatimuksenmukaisuusmerkintä muodostuu kirjaimista "CE".

CE-merkintä on kiinnitettävä kaikkiin valmistettuihin leluihin tai niiden pakkauksiin siten, että merkinnät ovat näkyviä, helppolukuisia ja kestäviä.

Leluissa ei saa olla sellaisia merkintöjä tai kirjoituksia, jotka ovat sekoitettavissa CE-merkintään.

Jos lelut kuuluvat sellaisen muun lainsäädännön soveltamisalaan, jossa on säännöksiä CE-merkinnästä, vaatimuksenmukaisuusmerkinnän tulee osoittaa, että leluja pidetään myös näiden muiden säännösten mukaisina.

30 §

Tuoteturvallisuuslain valvontaviranomaisella on oikeus vaatia, että elinkeinonharjoittaja poistaa markkinoilta sellaisen lelun, jossa ei ole 28 ja 29 §:ssä säädetyllä tavalla CE-merkintää. Vaatimusta on tehostettava uhkasakolla, jollei se erityisistä syistä ole tarpeetonta.

EY-tyyppitarkastus

31 §

EY-tyyppitarkastus on menettely, jossa tällaisia tarkastuksia suorittamaan ilmoitettu laitos toteaa ja varmentaa, että lelun malli täyttää tämän lain turvallisuusvaatimukset.

EY-tyyppitarkastusta koskevan hakemuksen tekee ilmoitetulle laitokselle valmistaja tai Euroopan yhteisöön sijoittautunut valmistajan edustaja.

Ilmoitettua laitosta koskevat vaatimukset

32 §

Edellä 31 §:ssä tarkoitetun ilmoitetun laitoksen on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

1) henkilökuntaa ja tarpeellisia varoja ja välineitä on oltava saatavilla;

2) henkilökunnan on oltava teknisesti pätevää ja ammatillisesti rehellistä;

3) teknisen ja muun henkilökunnan on oltava riippumatonta kaikista lelujen kanssa suoraan tai välillisesti tekemisissä olevista piireistä, ryhmistä tai henkilöistä sen suorittaessa tässä laissa säädettyjä tarkastuksia, laatiessa selosteita, antaessa todistuksia ja suorittaessa valvontaa;

4) henkilökunnan on noudatettava salassapitovelvollisuutta; sekä

5) ilmoitetulla laitoksella on oltava vastuuvakuutus, jollei valtio lainsäädännön nojalla vastaa vahingosta.

Tarkastusta varten saatavilla pidettävät tiedot

33 §

Lelun valmistajan tai Euroopan yhteisöön sijoittautuneen valmistajan edustajan on tarkastusta varten pidettävä saatavilla seuraavat tiedot:

1) yksityiskohtaiset tiedot tuotteen suunnittelusta ja valmistuksesta;

2) testausseloste, tekninen tiedosto tai muu vastaavanlainen kuvaus niistä menetelmistä, joilla valmistaja varmistaa, että tuote on tässä laissa tarkoitettujen standardien mukainen taikka, milloin se ei ole, että se vastaa hyväksyttyä mallia siten kuin edellä 15, 20, 22 ja 25 §:ssä säädetään;

3) valmistus- ja varastointipaikkojen osoitteet;

4) jäljennökset niistä asiakirjoista, jotka valmistaja on toimittanut ilmoitetulle laitokselle sekä näytteen testaustodistus tai oikeaksi todistettu jäljennös siitä.

Leluista annettavat tiedot

34 §

Jos terveyden kannalta on tarpeen, on ilmoitettava lelun käyttämisestä aiheutuvasta vaarasta ja vaaran torjunnasta. Tämä koskee erityisesti leluja, jotka saattavat aiheuttaa vaaraa kolmea vuotta nuoremmille lapsille. Lelujen katsotaan täyttävän tässä laissa olevat ikärajoitusmerkintöjä koskevat vaatimukset, jos ne ovat lelujen ikärajoitusmerkintöjä koskevan yhdenmukaistetun standardin mukaisia, jota koskeva viittaus on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Kuluttajavirasto antaa tietoja standardiin sisältyvistä edelleenviittauksista normeihin, jotka on julkaistu vain muun kielisenä kuin suomeksi ja ruotsiksi.

Tarvittaessa on ilmoitettava lelun käyttäjän vähimmäisikä tai annettava suositus, että lelua käytetään vain lasta valvovan henkilön valvonnassa.

35 §

Jos lelun mukana on terveydelle vaarallista kemikaalia, tulee kemikaalin vaarallisuudesta varoittaa kemikaalilain 17 §:n mukaisesti.

36 §

Leluista annettaviin tietoihin sovelletaan lisäksi, mitä kulutustavarasta annettavista tiedoista annetussa asetuksessa (97/87) säädetään.

Siltä osin kuin 1 momentissa mainitun asetuksen säännökset poikkeavat niiden standardien määräyksistä, joihin tässä laissa viitataan, sovelletaan mainitun asetuksen säännöksiä. Leluun tai sen pakkaukseen on kuitenkin edellä 28 ja 29 §:ssä tarkoitetun CE-merkinnän lisäksi merkittävä valmistajan tai valmistajan edustajan tai lelua Euroopan yhteisön alueelle tuovan maahantuoja nimen tai toiminimen tai merkin sekä kyseisen elinkeinonharjoittajan osoite. Nämä tiedot voidaan lyhentää, jos valmistaja, valmistajan edustaja tai lelua Euroopan yhteisön alueelle tuova maahantuoja voidaan tunnistaa lyhenteiden perusteella. Pienten ja pienistä osista koostuvien lelujen osalta nämä tiedot voidaan kiin-

nittää pakkaukseen tai lappuun tai lehtiseen. Jos mainittuja tietoja ei ole kiinnitetty leluun, kuluttajaa on neuvottava säilyttämään tiedot. Merkintöjen tulee olla näkyviä, helposti luettavia ja kestäviä.

Voimaantulo

37 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan 21 päivänä syyskuuta 1990 annettu leluasetus (891/90) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

N:o 288

Asetus**Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1997

Ulkoasiainministerin esittelystä

muutetaan Suomen ulkomaanedustustojen sijainnista 31 päivänä toukokuuta 1990 annetun asetuksen (486/1990) 1 ja 4 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 § osaksi asetuksissa 1179/1995 ja 116/1996, sekä 4 § osaksi asetuksessa 425/1994, seuraavasti:

1 §

Suurlähetystöt

Suomella on suurlähettilään johtama suurlähetystö seuraavissa valtioissa: Alankomaat, Algeria, Arabiemiraattien liitto, Argentiina, Australia, Belgia, Brasilia, Bulgaria, Chile, Egypti, Espanja, Etelä-Afrikka, Filippiinit, Indonesia, Intia, Irak, Iran, Irlanti, Islanti, Iso-Britannia ja Pohjois-Irlanti, Israel, Italia, Itävalta, Japani, Jugoslavian liittotasavalta, Kanada, Kenia, Kiina, Korean tasavalta, Kreikka, Kroatia, Kuwait, Latvia, Libya, Liettua, Luxemburg, Malesia, Meksiko, Namibia, Nigeria, Norja, Portugali, Puola, Ranska, Romania, Ruotsi, Saksan liittotasavalta, Saudi-Arabia, Singapore, Sveitsi, Syyria, Tansania, Tanska, Thaimaa, Tsekin tasavalta, Turkki, Ukraina, Unkari, Venezuela, Venäjä, Vietnam, Viro ja Yhdysvallat.

Suomella on lisäksi neljä suurlähettilään (kiertävä suurlähettiläs) johtamaa suurlähetystöä, joiden sijaintipaikka on Helsinki ja joiden toimialueisiin kuuluvat seuraavat valtiot:

1) Burkina Faso, Kamerun, Kongo, Norsunluurannikko, Senegal ja Zaire;

2) Kazakstan, Kirgizstan, Mongolia, Tadžikistan, Turkmenistan ja Uzbekistan;

3) Costa Rica, El Salvador, Guatemala, Honduras, Nicaragua ja Panama;

4) Bosnia ja Hertsegovina, sekä Entisen Jugoslavian Tasavalta Makedonia.

Suurlähetystöön tai lähetystöön kuuluvia yksiköitä voi olla muuallakin kuin edustuston sijaintipaikkakunnalla.

Suomella on muun virkamiehen kuin edustustopäällikön johtama suurlähetystö tai lähetystö niissä sivuakkreditointimaissa, joihin ulkoasiainministeriö on katsonut tarpeelliseksi perustaa edustuston.

4 §

Kunniakonsulin virastot

Suomella on kunniapäakonsulin virastoja seuraavissa valtioissa: Alankomaat (Amsterdam, Haag, Rotterdam), Australia (Melbourne, Sydney), Bangladesh (Dhaka), Barbados (Bridgetown), Belgia (Antwerpen, Bryssel), Bolivia (La Paz), Brasilia (Rio de Janeiro, São Paulo), Chile (Santiago de Chile), Costa Rica (San José), Dominikaaninen tasavalta (Santo Domingo) Ecuador (Quito), Egypti (Alexandria), Espanja (Barcelona, Sevilla), Ghana (Accra), Haiti (Port-au-Prince) Irlanti (Dublin), Islanti (Reykjavik), Israel (Tel Aviv), Italia (Genova, Milano, Torino), Itävalta (Wien), Japani (Osaka), Jemen (Sanaa), Jordania (Amman), Kanada (Toronto, Vancouver), Kolumbia (Santa Fé de Bogotá), Kreikka (Ateena), Kypros (Nicosia), Liba-

non (Zahle), Luxemburg (Luxemburg), Malta (Valletta), Marokko (Casablanca), Monaco (Monaco), Nepal (Katmandu), Norja (Oslo), Norsunluurannikko (Abidjan), Oman (Muscat), Pakistan (Karachi), Panama (Panama), Paraguay (Asunción), Ranska (Pariisi), Ruotsi (Malmö, Tukholma), Saudi-Arabia (Jedda), Somalia (Mogadishu), Sri Lanka (Colombo), Sudan (Khartum), Sveitsi (Zürich), Syyria (Damaskos) Tanska (Kööpenhamina), Thaimaa (Phuket), Trinidad ja Tobago (Port of Spain), Tunisia (Tunis), Turkki (Istanbul), Uruguay (Montevideo), Uusi Seelanti (Wellington), Yhdysvallat (Boston, San Francisco).

Helsingissä 21 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Suomella on kunniakonsulin ja kunniavarakonsulin virastoja niissä valtioissa, joihin ulkoasiainministeriö on katsonut tarpeelliseksi perustaa niitä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997, kuitenkin siten, että suurlähettilään johtama suurlähetystö Arabiemi-raattien liittoon perustetaan 1 päivästä syyskuuta 1997 lukien.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ulkoasiainministeri *Tarja Halonen*

N:o 289

A s e t u s**maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta annetun asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Maa- ja metsätalousministerin esittelystä
muutetaan maaseutuelinkeinojen valituslautakunnasta 31 päivänä tammikuuta 1995 annetun asetuksen (141/1995) 2 §:n 1 momentin 1 kohta, 3 §:n 1 momentin johdantokappale, 6 §, 12 §:n otsikko ja 15 § sekä
lisätään 12 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Jaostossa käsiteltävät asiat

Valituslautakunnan jaostossa voidaan, milloin lautakunta niin määrää, ratkaista valituksia, jotka koskevat:

1) maa- ja metsätalouden rakennepolitiikasta annetun lain (1303/1994), maaseutuelinkeinolain (1295/1990), porotalouslain (161/1990) ja luontaiselinkeinolain (610/1984) mukaisia tukien myöntämistä koskevia päätöksiä lainojen osalta;

3 §

Muiden asioiden käsittely lautakunnassa

Valituslautakunta ratkaisee kokoonpanossa, joka käsittää puheenjohtajan, varapuheenjohtajan ja kolmansista jäsenistä suurinta tehtävämäärää edustavan jäsenen, seuraavat asiat:

6 §

Päätösasiakirjat

Lautakunnan päätösasiakirjan allekirjoitta-

vat istunnon puheenjohtaja ja asian esittelijä. Siihen merkitään päätöksentekoon osallistuneiden henkilöiden nimet sekä, jos asiasta on äänestetty tai esittelijä on ilmoittanut eriävän mielipiteensä, ilmoitus siitä, jolloin eriävät mielipiteet on liitettävä päätökseen.

12 §

Virkavapaus ja määräaikaiseen virkasuhteeseen nimittäminen

Sivutoimisen esittelijän määräaikaiseen virkasuhteeseen nimittämisestä päättää puheenjohtaja.

15 §

Sisäinen hallinto

Maa- ja metsätalousministeriö ja sen määräämiltä osin maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskus huolehtivat valituslautakunnan lähettämö-, maksuliikenne- ja tilinpitotehtävistä, nimikirjan pitämisestä sekä tietoliikenne-, posti- ja muista vastaavista palveluista, kuitenkin niin että valituslautakunta huolehtii asiakirjojen kirjaamisesta ja arkistoinimisesta. Lisäksi mainitut viranomaiset

avustavat tarvittaessa lautakuntaa toimitilojen sekä toimistokalusteiden ja -tarvikkeiden hankinnoissa.

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä huhtikuuta 1997.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Kuitenkin 15 §:n osalta voidaan soveltaa tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä 30 päivään toukokuuta 1997 saakka.

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

N:o 290

Asetus**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun asetuksen 8 ja 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 9 päivänä lokakuuta 1992 annetun asetuksen (912/1992) 8 §:n 1 momentti sekä 12 §, sellaisina kuin ne ovat asetuksessa 1648/1992, seuraavasti:

8 §

Sairaalan poliklinikkamaksu

Erikoissairaanhoitolaissa (1062/1989) tarkoitetun sairaalan tai muun toimintayksikön ja terveyskeskuksen erikoislääkärijohtoisen sairaalan poliklinikalla tutkittavalta tai hoidettavalta voidaan periä enintään 100 markkaa käynniltä. Sama maksu voidaan periä kaikilta 15-vuotta täyttäneiltä henkilöiltä terveyskeskuksen ja sairaalan yhteisesti sairaalassa järjestämän päivystyksen yhteydessä arkisin 22.00—7.00 välisenä aikana sekä lauantaisin, sunnuntaisin ja pyhäpäivinä.

voidaan periä hoidosta ja ylläpidosta enintään 125 markkaa hoitopäivältä. Psykiatrian toimintayksikössä hoidettavalta voidaan periä enintään 70 markkaa hoitopäivältä. Maksuja ei saa kuitenkaan periä terveyskeskuksessa tai sairaalassa taikka sen toimintayksikössä alle 18-vuotiaalta siltä osin kuin hoitopäiviä on kalenterivuodessa kertynyt yli seitsemän. Maksuja ei saa myöskään periä mielenterveyslain (1116/1990) 9 §:n perusteella järjestetyn tarkkailun ajalta, jos tarkkailtavaksi otettua henkilöä ei tarkkailun perusteella määrätä sanotun lain 8 §:ssä tarkoitettuun tahdosta riippumattomaan hoitoon.

12 §

Lyhytaikainen laitoshoido

Lyhytaikaisessa laitoshoidossa olevalta

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1997.

Ennen tämän asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 291

**Tasavallan Presidentin avoin kirje
valtioneuvostossa toimeenpannusta muutoksesta**

Annettu Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti vapauttaa pyynnöstä 2 päivästä huhtikuuta 1997 lukien valtiotieteen maisteri, kansanedustaja Tuula Maj-Lis Linnainmaan valtioneuvoston jäsenyydestä ja liikenneministerin tehtävistä.

Tasavallan Presidentti nimittää ja määrää samalla toimitusjohtaja, varatuomari, kansanedustaja Matti Ilmari Auran samasta ajankohdasta lukien valtioneuvoston jäseneksi ja liikenneministeriksi.

Helsingissä 26 päivänä maaliskuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Pääministeri *Paavo Lipponen*